

РЕШЕНИЕ

№ 6141

гр. София, 23.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3048** по описа за **2024** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН.
Образувано е по касационна жалба на „Смарт Сайбер“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], действащо чрез адв. Ц. З. З., срещу Решение № 587 от 01.02.2024г. по НАХД № 15226/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 93–ти състав, за изменение на Наказателно постановление № 23-2300473/04.10.2023 г., издадено от Директор на Дирекция „ИТ Софийска област“, с което на „СМАРТ САЙБЕР“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК], на основание чл.416, ал.5, вр. чл.415, ал.1 от КТ, е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл.415, ал.1 от КТ, като с решението наложено наказание е намалено на 1 500 лева. В касационната жалба се сочи, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Излагат се доводи, че първоинстанционният съд не е отчетел нарушената процедурата по ангажиране на административно наказателна отговорност

на дружеството. Обосновава се, че наложеното наказание не съответства на извършеното административно нарушение и в частност, че са били налице основания за приложение на привилегирвания състав по чл. 415в от КТ. Касаторът сочи, че за едно и също нарушение наказващият орган му е наложил 11 идентични наказания, всяко от тях в размер на 2000 лева. Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът - Директор на Дирекция „Инспекция по труда“- Софийска област, се представлява от юрк. И., който оспорва подадената касационна жалба и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, в съдебно заседание по делото дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXIV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е изменил Наказателно постановление № 23-2300473/04.10.2023 г., издадено от Директор на Дирекция „ИТ Софийска област“, с което на „СМАРТ САЙБЕР“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] на основание чл.416, ал.5, вр. чл.415, ал.1 от КТ е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 2 000 лева, като е определил наказание от 1 500 лева.

Районният съд е установил от фактическа страна следното: При извършена на 20.07.2023г. проверка за спазване на трудовото законодателство контролните органи на ДИТ С. установили, че работодателят не е изпълнил подлежащо на изпълнение задължително предписание, а именно предписание № 6, съдържащо се в протокол от извършена проверка № ПР 2321506/19.06.2023г. - „Работодателят „Смарт Сайбер“ ЕООД, да изплати начисленото трудово възнаграждение за м. март 2023г. на К. Й. С. ЕГН: [ЕГН] по ведомост, срещу разписка или по писмено искане на работника или служителя - на негови близки или по писмено искане на работника или служителя на влог по посочена от него банка, за положения труд през месец март 2023г. в размер на 3502,33 лв., съгласно разпоредбата на чл.128, т.2 от Кодекса на труда във връзка с

чл.270, ал.3 от Кодекса на труда”, чийто срок за изпълнение бил до 19.07.2023г. по този повод на работодателя бил съставен АУАН и издадено процесното наказателно постановление, с което е наложена санкция в размер на 2000лв.

При така установената фактическа обстановка СРС приел, че НП е издадено от компетентен орган, при спазване на изискванията за форма и липса на съществени процесуални нарушения и при наличие на материално-правни предпоставки за ангажиране отговорността на дружеството. Приемайки, че наказанието не е било правилно индивидуализирано, е намалил същото до размера на предвидения в закона минимум.

Решението на Софийски районен съд е валидно, допустимо и правилно. Релевантната фактическа обстановка е установена в пълен обем с допустими по закон доказателства и доказателствени средства.

Настоящият съдебен състав намира, че преценката на първоинстанционния съд относно съставомерността на деянието и индивидуализацията на наложеното наказание, е правилна. Съдът е изложил подробни мотиви в тази връзка, които не следва да бъдат преповтаряни. Неоснователно е възражението на касатора, че в АУАН и в НП липсва пълно описание на нарушението, напротив в акта и в обжалваното постановление достатъчно пълно и ясно са описани относимите към фактическия състав на нарушението обстоятелства, като точно е посочено в какво се изразява нарушението – дружеството „Смарт Сайбер“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] в качеството си на работодател не е изпълнило предписанието на контролните органи (да изплати уговореното трудово възнаграждение на К. Й. С. ЕГН: [ЕГН] за м. март 2023г.) в срок до 19.07.2023г., с което е нарушило разпоредбата на чл.415, ал.1 от КТ. Погрешното обозначаване на датата на протокола, с който предписанието е дадено е явна фактическа грешка, която по какъвто и да било начин не би могла да затрудни работодателя да разбере за какво е ангажирана отговорността му. Правомощието на контролните органи да дават задължителни предписания на работодателя за изплащане на неизплатени трудови възнаграждения е уредено в чл. 404, ал.1, т. 12 от КТ и по същината си, видно и от именуването на нормата на чл. 404 от КТ, представлява принудителна административна мярка, която подлежи на самостоятелно обжалване и в рамките на административно-наказателното производство съдът не

може да се произнася инцидентно по законосъобразността на мярката. Констатацията за неизпълнение на подлежаща на изпълнение принудителна административна мярка достатъчно условие за ангажиране на отговорността на дружеството. Неизпълнението на подлежаща на изпълнение ПАМ представлява административно нарушение по чл. 415, ал.1 от КТ. Право на задържане на трудовото възнаграждение работодателят няма, независимо дали работник държи негови вещи без основание и затова правилно тези доводи не са обсъждани. Неоснователно е възражението, че работодателят е наказан за едно и също нарушение няколко пъти, доколкото за неизпълнението на всяко от общо 11 предписания по протокол № ПР 2321506 от 19.06.2023г. е наложена отделна имуществена санкция. Неизпълнението на всяко едно от предписанията изпълнява състав на отделно административно нарушение. За разлика от престъпленията, при административните нарушения не съществува института аналогичен на този на продължаваното престъпление. Правилно въззивният съд е приел, че процесното нарушение не е маловажен случай, като е изложил подробни съображения в тази връзка. В чл. 415в, ал.1 от КТ са предвидени предпоставките за определяне на случая като маловажен, същата се явява специална по отношение на общата норма на чл.28 от ЗАНН. Наказанието е изменено до минимален размер в рамките на установеното от закона.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че наведените в жалбата касационни основания - явна несправедливост на наложеното наказание и нарушение на материалния закон, не са налице. Решението на районния съд като правилно следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода делото следва да се постави на обсъждане претенцията за присъждане на разноски на ответника. На основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл. 37, ал.1 от ЗПП, заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. За защита по дела по ЗАНН в чл. 27е от Наредбата за заплащане на

правната помощ е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Като съобрази, че в случая производството по делото е приключило в едно съдебно заседание, и делото не е с фактическа или правна сложност, съдът счете, че възнаграждението за юриконсулт следва да бъде определено в размер от 80лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд – София -град, X. - ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 587 от 01.02.2024г. по НАХД № 15226/2023 г. по описа на СРС, НО, 93 –ти състав.

ОСЪЖДА „Смарт Сайбер“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област юриконсултско възнаграждение в размер от 80 (осемдесет) лв.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.